

คำนำ

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต (พ.ศ.๒๕๖๒ -๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันการทุจริตที่จะเกิดขึ้นในองค์กรเป็นแนวทางปฏิบัติแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พนักงานเทศบาล และพนักงานจ้าง ให้เกิดการดำเนินการที่โปร่งใส การจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด รวมทั้ง เป็นการส่งเสริมการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามหลักประชาธิปไตย ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น ความพอใจ และความศรัทธา ของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

เทศบาลตำบลนาจาน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
องค์ประกอบ	
ข้อมูลพื้นฐาน	๑ -๒
การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กร	๓
หลักการและเหตุผล (สภาพปัญหาการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๔
วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน	๕
ประโยชน์ของการจัดทำแผน	๖
ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๔)	๗-๑๗
ส่วนที่ ๓ รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ	๑๘-๖

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลนาจาน อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี เดิมเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลนาเยีย ได้รับการเปลี่ยนแปลงชื่อเป็นเทศบาลตำบลนาจาน เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ที่ตั้งสำนักงานเทศบาลตำบลนาจาน หมู่ที่ ๑๒ ถนนสายนาเยีย - นาจาน ตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากที่ว่าการอำเภอนาเยีย ๕ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ๔๓ กิโลเมตรและเทศบาลตำบลนาจาน มี ๑๓ หมู่บ้านที่อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลนาจาน และมีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถิ่นใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลนาดี	อำเภอนาเยีย
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลนาเรือง	อำเภอนาเยีย และตำบลนาสว่าง อำเภอนาสว่าง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลนาโพธิ์	อำเภอพิบูลมังสาหาร
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ตำบลนาดี	อำเภอนาเยีย และตำบลนาสว่าง อำเภอนาสว่าง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปส่วนมากเป็นที่ราบสูง มีแม่น้ำสายหลัก คือลำโดมใหญ่ ห้วย หนอง พื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลนาจานใช้ทำการเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่ (ยางพารา มัน-สำปะหลัง) และเลี้ยงสัตว์ และในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตจะประกอบอาชีพเสริม คือ รับจ้างทั่วไป ปลูกผักสวนครัว

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้นสลับร้อนแห้งหรือฝนเมืองร้อนฤดู มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มต้นกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มต้นกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาว เริ่มต้นกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรดินในเขตเทศบาลตำบลนาจานมีลักษณะดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

เทศบาลตำบลนาจานจะมีแหล่งน้ำ ดังนี้

- ลำโดมใหญ่ ไหลผ่าน ม.๕ , ๖ , ๗ , ๑๒

- หนองแวง	หมู่ ๒	- สระหลวง	หมู่ ๒
- หนองกรุ่ง	หมู่ ๓	- หนองเขมร	หมู่ ๓
- หนองห้วยไผ่	หมู่ ๖	- หนองห้วยไผ่น้อย	หมู่ ๖
- หนองภูกระแต	หมู่ ๖	- หนองมันปลา	หมู่ ๙
- หนองยู	หมู่ ๙	- หนองหว่า	หมู่ ๑๑
- หนองค้ำกโก	หมู่ ๑๑	- ห้วยสะเดาะห้	หมู่ ๗
- หนองแก้งตีบ	หมู่ ๑๒		

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าประเภทผลัดใบ ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในป่าประเภทนี้เป็นจำพวกผลัดใบแทบทั้งสิ้น ในฤดูฝนป่าประเภทนี้จะมองดูเขียวชอุ่มพอถึงฤดูแล้งต้นไม้ ส่วนใหญ่จะพากันผลัดใบทำให้ป่ามองดูโปร่งขึ้น และมักจะเกิดไฟป่าเผาไหม้ใบไม้และต้นไม้เล็ก และในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาจันป่าไม้มีการลดลงอย่างชัดเจนเพราะเกิดจากการลักลอบการตัดไม้เพื่อทำที่อยู่อาศัยและสร้างที่อยู่อาศัย

๒.ด้านการเมือง / การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน

๑. นายสุพร	นิระมนต์	ผู้ใหญ่บ้านนาเยี่ย	หมู่ ๑
๒. นายทองสุน	ขันทอง	ผู้ใหญ่บ้านนาเยี่ยกลาง	หมู่ ๒
๓. นายนิยม	เจริญ	ผู้ใหญ่บ้านนาเยี่ยเหนือ	หมู่ ๓
๔. นายเพ็ง	อุสารห์แท้	ผู้ใหญ่บ้านนาเยี่ย	หมู่ ๔
๕. นายศักดิ์ศรี	ลินลา	ผู้ใหญ่บ้านนาจัน	หมู่ ๕
๖. นายสมชาย	ศรีภักดี	ผู้ใหญ่บ้านโนนแดง	หมู่ ๖
๗. นายแปลง	ธานี	ผู้ใหญ่บ้านนาประชุม	หมู่ ๗
๘. นายบุญเพ็ง	กุลบุตร	ผู้ใหญ่บ้านนาเจริญ	หมู่ ๘
๙. นายอุดม	แสนทวีสุข	ผู้ใหญ่บ้านป่ายู	หมู่ ๙
๑๐. นายปอนด์	ลินลา	ผู้ใหญ่บ้านโนนพัฒนา	หมู่ ๑๐
๑๑. นายสมบัติ	สร้อยสิงห์	ผู้ใหญ่บ้านใหม่นางาม	หมู่ ๑๑
๑๒. นายสงวน	จุฬา	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านโนนสมบูรณ์	หมู่ ๑๒
๑๓. นายสำลี	โกสม	ผู้ใหญ่บ้านสว่างนาโพธิ์	หมู่ ๑๓

๒.๒ เขตการเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลนาจัน มี ๒ เขตการเลือกตั้ง ดังนี้

เขต ๑

- หมู่ที่ ๕ บ้านนาจัน
- หมู่ที่ ๖ บ้านโนนแดง
- หมู่ ๙ บ้านป่ายู
- หมู่ ๑๑ บ้านใหม่นางาม
- หมู่ ๑๓ บ้านสว่างโนนโพธิ์

เขต ๒

- หมู่ ๑ บ้านนาเยี่ย
- หมู่ ๒ บ้านนาเยี่ย
- หมู่ ๓ บ้านนาเยี่ย
- หมู่ ๔ บ้านนาเยี่ย
- หมู่ ๗ บ้านนาประชุม
- หมู่ ๘ บ้านนาเจริญ

หมู่ ๑๐ บ้านโนนพัฒนา
หมู่ ๑๒ บ้านโนนสมบูรณ์

๑.การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนบุคคลหรือ หน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมี ประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่นพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่การกระจาย อำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการ ต่างๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติทำให้ แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ลักษณะการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

- ๑) การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล
- ๓) สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย
- ๔) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม
- ๕) สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ
- ๖) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบความหลากหลายในการตรวจสอบจาก ภาคส่วนต่างๆ
- ๗) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

- ๑) โอกาสแม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแต่ พบว่ายังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นโอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต
- ๒) สิ่งจูงใจเป็นที่ยอมรับว่าสถานะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมนิยม ทำให้คนในปัจจุบัน มุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมทุจริตมากยิ่งขึ้น
- ๓) การขาดกลไกในการตรวจสอบ การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิง นโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มี ประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านั้น
- ๔) การผูกขาดในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่การจัดซื้อจัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้น จึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สนับสนุนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่การผูกขาดในโครงการก่อสร้าง และโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับคำตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมการทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหา ช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดจริยธรรมคุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงด้วยเหตุผู้ที่มีค่านิยมที่ผิดเห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนเชื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบุญและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อน มากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อวงกว้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของชาติ เป็นปัญหาลำดับต้นๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วนในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาค การเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจากภายนอกสังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการ ทุจริตคอร์รัปชันและมักจะถูกกล่าวหาว่าทุจริตตามสื่อและรายงานของทางราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อ กระแสการกระจายอำนาจและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบ สอดคล้องกับการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index-CPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใส นานาชาติ (Transparency International-IT) พบว่าผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕-๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศ อาเซียนรองจากประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผลคะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทย เป็นประเทศที่มี ปัญหาการคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง

แม้ว่าในช่วงระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการ ป้องกันการ ทุจริตไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการ ทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยได้มีแนวโน้มที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็น ปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัยทาง ด้านพื้นฐานโครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่ในพื้นฐาน ความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือ พื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและพวกพ้อง ยึดติดกับกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่องคนที่มีเงินและมีอำนาจ คนไทยบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่อง ปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็น ปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตหรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยม และวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผนวก กับปัจจัยทางด้านการทำงานที่ไม่ได้บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การทำงานของกลไก หรือความพยายามที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉย ต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์ รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาชาติ อารยประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อประเทศไทย ได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประทุมิชอบ โดยได้ กำหนดยุทธศาสตร์ การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption Perception Index : CPI)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็นรูปธรรมในทาง ปฏิบัติเป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรม สุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืน จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่าง ชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปราม การทุจริตอย่างแท้จริง

๑.วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหาร อปท.

๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่าย บริหารบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น

๓) เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people’s participation)และตรวจสอบ (People’s audit) ของภาค ประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) เพื่อพัฒนาระบบกลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. เป้าหมาย

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในประพฤติปฏิบัติตามมาตราการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์โดยมิชอบ

๒) เครื่องมือ/มาตรการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของ ข้าราชการ

๓) โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบ การปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและดูแลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบจนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๓. ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึง ประชาชน ในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption) จาก การปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการ ทำงานและชีวิตประจำวัน

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจรวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มี จิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวัง การทุจริต

๔) สามารถพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพลดโอกาสในการกระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการ ทุจริต อันส่งผลให้ประชาชนท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังการทุจริตที่ เข้มแข็งอย่างยั่งยืน